

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 8 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1210/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności monet euro oraz postępowania z monetami euro nienadającymi się do obiegu;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) Zaskarżone uregulowanie narusza art. 15 i 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej:
  - w związku z tym skarżąca podnosi, że art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1210/2010⁽¹⁾ narusza jej swobodę wykonywania zawodu oraz wolność prowadzenia działalności gospodarczej, ponieważ po wejściu w życie zaskarżonego rozporządzenia poniosła stratę w obrotach.
- 2) Zaskarżone uregulowanie narusza art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej:
  - skarżąca podnosi, że art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1210/2010 narusza także jej prawo własności, ponieważ rzeczone uregulowanie ogranicza korzystanie z jej prawa do założonej i wykonywanej działalności.
  - Ponadto zaskarżone uregulowanie umożliwia bezpośrednią ingerencję we własność skarżącej przez to, że będące w jej posiadaniu monety euro zostaną odebrane bez odszkodowania.
- 3) Zaskarżone uregulowanie jest niewłaściwe dla osiągnięcia celu zamierzonego przez prawodawcę i jest nieproporcjonalne do owego celu.
  - W związku z tym skarżąca wywodzi, że swoboda wykonywania zawodu, wolność prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawo własności mogą być poddane ograniczeniom, o ile rzeczywiście odpowiadają one celom interesu ogólnego i nie stanowią nieproporcjonalnego naruszenia ze względu na zamierzony cel. Skarżąca jest zdania, że zaskarżone uregulowanie jest zbędne, nieodpowiednie do osiągnięcia celu zamierzonego przez prawodawcę, a ponadto stanowi przeszkodę. Tym samym jest ono nieproporcjonalne i nie może uzasadnić naruszenia praw podstawowych skarżącej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1210/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności monet euro oraz postępowania z monetami euro nienadającymi się do obiegu (Dz.U. L 339, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2011 r. — Telefónica de España i Telefónica Móviles España przeciwko Komisji

(Sprawa T-151/11)

(2011/C 145/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Telefónica de España, SA (Madryt, Hiszpania), Telefónica Móviles España, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: F. González Díaz, F. Salerno, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 lipca 2010 r., oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie programu pomocy państwa C 38/09 (ex NN 58/09), który Hiszpania zamierza wdrożyć na rzecz Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (Dz.U. UE L 1, s. 9), w której instytucja ta uznała, opierając się na art. 106 ust. 2 TFUE, za zgodny ze wspólnym rynkiem nowy model finansowania nadawcy publicznego Corporación de Radio y Televisión Española, wprowadzony ustawą 8/2009 z dnia 28 sierpnia.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów:

- 1) Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu art. 108 ust. 2 TFUE ze względu na to, że Komisja nie wszczęła postępowania określonego w tym postanowieniu traktatowym w zakresie dotyczącym możliwości oddzielenia finansowania od rozpatrywanego środka pomocowego jako całości.
- 2) Zarzut drugi, oparty na naruszeniu art. 108 ze względu na to, że Komisja stwierdza możliwość oddzielenia finansowania od środka pomocowego jako całości i błędnie określa jako nową pomoc tylko finansowanie dodatkowe. Działając w ten sposób Komisja nie uwzględniła ani orzecznictwa, ani swej dotychczasowej praktyki decyzyjnej.
- 3) Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu art. 256 TFUE ze względu na to, że Komisja nie wyjaśnia w żaden sposób tego, jak doszła do wniosku, że trzy środki o charakterze podatkowym, które zostały wprowadzone lub zmodyfikowane w drodze art. 4, 5 i 6 ustawy 8/2009 mogą zostać oddzielone od aktualnie obowiązującego systemu finansowania RTVE.

- 4) Zarzut czwarty, oparty na naruszeniu prawa polegającym na oderwaniu źródła finansowania od źródła pomocowego, a to ze względu na to, że niezgodność źródeł finansowania z prawem wspólnotowym zawsze pociąga za sobą jego niezgodność przepisami regulującymi kwestię pomocy państwa. Stwierdzić należy w tym względzie, że Komisja w zaskarżonej decyzji uznała za zgodną ze wspólnym rynkiem pomoc powiązaną z finansowaniem, które ta sama instytucja, w ramach toczącego się równocześnie postępowania, uznała za niezgodne z prawem Unii.
- 5) Zarzut piąty, oparty na naruszeniu art. 106 ust. 2 TFUE czy też art. 256 TFUE ze względu na brak odpowiedniego uzasadnienia braku nadmiernej rekompensaty i wpływu rozpatrywanego środka na konkurencję na rynku wewnętrznym. Dokładnie rzecz ujmując, Komisja w zaskarżonej decyzji, z jednej strony, nie uwzględniła tego, że rzeczywiste koszty Corporación RTVE będą w przyszłości niższe od tych kosztów poniesionych w przeszłości, i, z drugiej strony, uznaje za zgodny ze wspólnym rynkiem środek, który zapewnia ochronę „przed wahaniami dochodów na rynku reklamy”, choć nie występuje już żadne ryzyko handlowe.

- ewentualnie, zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie zasadności rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „Marko Walichnowy” w zakresie dotyczącym towarów należących do klasy 29, wskazanych powyżej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym obowiązkiem zwrotu na rzecz skarżącego kosztów zastępstwa procesowego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Marko Walichnowy” dla towarów w klasie 29 — zgłoszenie nr 007161541

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy znak słowny „Mar-Ko” dla niektórych towarów w klasie 29

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uniważnienie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia dla następujących towarów w klasie 29: mięso, wyroby z mięsa i drobiu, łącznie z pasztetami, flaki, metka z kapustą, konserwy mięsne i produkty mięsno-warzywne, łącznie z bigosem, drób (łącznie z pakowanym), klopsy w sosie warzywnym

Podniesione zarzuty: naruszenie artykułu 8 ust. 1 b) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾ w zakresie obejmującym ustalenie podobieństwa znaków towarowych oraz możliwości wprowadzenia w błąd odbiorców

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2011 — Marszałkowski przeciwko OHMI — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)

(Sprawa T-159/11)

(2011/C 145/54)

Język skargi: Polski

Strony

Strona skarżąca: Marek Marszałkowski (Sokolniki, Polska) (przedstawiciel: C. Sadkowski, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG (Blankenheim, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 stycznia 2011 r. (sprawa nr R 760/2010-4) o odmowie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „Marko Walichnowy” w zakresie dotyczącym towarów należących do klasy 29: mięso, wyroby z mięsa i drobiu, łącznie z pasztetami, flaki, metka z kapustą, konserwy mięsne i produkty mięsno-warzywne, łącznie z bigosem, drób (łącznie z pakowanym), klopsy w sosie warzywnym;

Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2011 r. — Häfele przeciwko OHIM (Infront)

(Sprawa T-166/11)

(2011/C 145/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Eck i J. Dönch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)